

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Romualda Spyt (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko Przedsiębiorstwu Serwisu Automatyki i Urządzeń Elektrycznych E. Sp. z o.o.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 stycznia 2010 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 13 sierpnia 2009 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z 10 marca 2009 r. oddalił powództwo M. K. Wyrokiem z 26 maja 2009 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację powoda.

Powód 9 lipca 2009 r. wniósł o wznowienie postępowania apelacyjnego zakończonych prawomocnym wyrokiem. Wezwany do uzupełnienia skargi pełnomocnik powoda wskazał, że podstawą wznowienia jest art. 403 § 2 k.p.c. – wykrycie nowych okoliczności, które mogą mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. W opinii skarżącego w sprawie nie przeprowadzono dowodu z opinii biegłych, które miały na

celu ustalenie prawidłowości rozliczenia dokonanego przez powoda oraz ustalenie metodologii rozliczenia podanego przez powoda i przyjętego przez Sąd.

Sąd Okręgowy w K. postanowienie z 13 sierpnia 2009 r. odrzucił skargę o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że powód wskazał podstawę wznowienia, wnosząc o uchylenie prawomocnego wyroku oraz dopełnił terminu do jej wniesienia.

Sąd Okręgowy uznał, że w istocie skarga powoda sprowadza się do kwestionowania poprawności przeprowadzonego postępowania. Podstawę wznowienia powód łączy z tym, że Sąd nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego z dziedziny księgowości, która miałaby potwierdzić jego argumentację. W opinii Sądu Okręgowego wskazana podstawa wznowienia nie jest żadną nową okolicznością faktyczną, nowym środkiem dowodowym, z którego strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Podkreślono, że powód składał wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego przed Sądem I instancji. Wniosek oddalono. Brak przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego był jednym z zarzutów apelacji powoda. Sąd Okręgowy nie dopatrył się w tym zakresie obrazy przepisów postępowania.

Z powołaniem się na orzeczenia Sądu Najwyższego (postanowienia z 29 stycznia 1968 r. I CZ 122/67, OSNC 1968, nr 8-9, poz. 154; z 7 lipca 2005 r., IV Co 6/05, Biul. SN 2005, nr 9, poz. 14) skargę o wznowienie postępowania odrzucono na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zaznaczył, że skarga musi opierać się na jednej z ustawowych podstaw wznowienia. Samo jednak wskazanie podstawy nie oznacza, że warunek ten został spełniony.

Tym samym, Sąd Okręgowy uznał, że powód pomimo wskazania art. 403 § 2 k.p.c. jako podstawy wznowienia, w istocie nie oparł skargi na żadnej z ustawowych przesłanek.

Na postanowienie z 13 sierpnia 2009 r. o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania zażalenie wniósł pełnomocnik powoda. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie odrzuconej skargi. W zażaleniu podniesiono, że na posiedzeniu niejawnym bada się wniesienie skargi o wznowienie postępowania w terminie, jej dopuszczalność i oparcie na ustawowej podstawie. Na podstawie art. 410 k.p.c. nie jest przedmiotem badania, czy

podstawa wznowienia faktycznie istnieje, czy jest merytorycznie uzasadniona. Bada się jedynie, czy skarżący wskazał podstawę określoną w ustawie.

Z powołaniem się na postanowienie Sądu Najwyższego z 24 marca 1998 r., I PKN 97/98, (OSNP 1999, nr 9, poz. 308) twierdzono, że skoro wskazano podstawę prawną (art. 403 § 2 k.p.c.), to Sąd Okręgowy nie powinien skargi o wznowienie odrzucić na tym etapie, lecz wyznaczyć termin posiedzenia i ustosunkować się do treści skargi po jej merytorycznym zbadaniu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Sąd Okręgowy odrzucił skargę uznając, że nie wystąpiły ustawowe podstawy wznowienia postępowania. Według skarżącego okolicznością, w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c., był fakt nie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych. Sąd ten trafnie stwierdził, że okoliczność taka nie jest ani nową okolicznością, ani nowym środkiem dowodowym, z którego strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. W rezultacie, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. skarga została odrzucona.

W zażaleniu podniesiono, powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1988 r. (I PKN 97/98), że na tym etapie postępowania Sąd nie był uprawniony do odrzucenia skargi. Twierdzenie to nie znajduje oparcia w powołanym wyroku Sądu Najwyższego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego twierdzi się bowiem jedynie, że sąd powinien ograniczyć się do ustalenia, czy podstawa przytoczona w skardze odpowiada którejkolwiek podstaw wymienionych w Kodeksie postępowania cywilnego. Sąd nie powinien zaś badać merytorycznej zasadności skargi i jej przyczyny.

Sąd odrzuca skargę o wznowienie postępowania (art. 410 § 1 k.p.c.), jeżeli wskazana podstawa nie występuje (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2005 r., IV CO 6/05, LEX nr 155376) oraz z dnia 9 maja 2008 r., II PZ 65/07, (OSNP 2009 nr 17-18, poz. 233). Tak więc sąd jest uprawniony do rozstrzygnięcia, czy wskazana podstawa wznowienia jest przewidziana w przepisach k.p.c. W

postanowieniu II PZ 65/07 wyrażony został trafny pogląd, iż stwierdzenie na posiedzeniu niejawnym dopuszczalności wznowienia postępowania (art. 410 § 1 k.p.c.) obejmuje także ustalenie, czy wskazana podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. Jeżeli więc skarga nie jest oparta na ustawowej podstawie, to podlega ona odrzuceniu. Tak rozumował też Sąd drugiej instancji twierdząc, że skarga nie była oparta na ustawowej przesłance. Pominięcie środka dowodowego nie może być kwalifikowane jako okoliczności, o których stanowi art. 403 § 2 k.p.c. Podobny problem został jednoznacznie rozstrzygnięty w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2007 r., II UZ 3/07 (OSNP 2008, nr 11-12, poz. 178). Stwierdzono w nim, że nie można oprzeć skargi o wznowienie postępowania na rzekomym „wykryciu” okoliczności faktycznej i środka dowodowego (art. 403 § 2 k.p.c.) znanych stronie, a pominiętych przez sąd drugiej instancji na podstawie art. 381 k.p.c.

Reasumując należy stwierdzić, że pominięcie przez sąd pierwszej instancji dowodu z opinii biegłego nie stanowi późniejszego wykrycia okoliczności lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 403 § 2 k.p.c.). Taka przyczyna, jako nie mieszcząca się w ustawowych podstawach wznowienia postępowania uzasadnia odrzucenie skargi przez sąd drugiej instancji.

Z powyższych względów, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.